

ЕЛИН ПЕЛИН КУКУМЯВКА

chitanka.info

На народните учители

Благо пролетно слънце пече над село. Всичко живо се е размърдало. В разградения училищен двор, обраснал с бурен и коприва, играят моите немирни ученици. Училището е накривило комин, като ергенин шапката си, и самодоволно се е припекло на слънцето. По тревясалите керемиди на покрива му една селска коза богобоязливо си пасе.

Да ти е мило и драго да гледаш...

Но ето че от незнайно място върху кривия училищен комин кацна и се обади зловеща кукумявка.

— Проклятие!

— Кукумяу! Ку-ку-мя-у!

— Кажи, зловеща птицо нощна, мракът ли те изпрати всред бял ден, злини да ми прокобиш? — извиках възмутен.

— Кукумяу!

— Запустение на бедното училище ли, или моето нещастие вещаеш?

— Кукумяу!

— Мрачна птицо, със зелени, пъклени очи! Що искаш да кажеш? На народната просвета ли се подсмиваш, или на мене, що си заложих младините да гния тук?

— Кукумяу!

Проклетата да си ти, кажи, защо си пратена тук? Печална новина ли да ми обадиш, че бъднина ме не чака никаква и че тук, в праха училищен, ще мра полека-лека, забравен, изоставен?

— Кукумяу!

— Иди си, проклета птицо на мрака!

Тя шумно отлетя и ме изгледа презрително със зелените си очи.

— Къде отиваш ти, любителко на тъмнината? — викнах след нея. — нима ще обиколиш моите братя по борба, по идея и по страдания, все таз зловеща песен да им пееш?

— Кукумяу! — отговори тя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.